

**Pozdravna riječ
na susretu svećeničkih i redovničkih roditelja**

Đakovo, 5. ožujka 2022.

Poštovani i dragi naši svećenički roditelji, drage majke i očevi!
Draga braćo svećenici i redovnici!

Sve Vas u ime pomoćnog biskupa mons. Ivana Ćurića i nadbiskupa u miru mons. Marina Srakića od srca pozdravljam i svakome od Vas izričem dobrodošlicu na ovom našem zajedničkom susretu Vas roditelja nas svećenika i redovnika s područja naše nadbiskupije, bez obzira jesmo li inkardinirani u Đakovačko-osječku ili neku drugu nad/biskupiju, odnosno u neku redovničku zajednicu, te na službi u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji ili drugdje u Hrvatskoj, odnosno u inozemstvu.

Radujemo se sa svima Vama koji ste uzabili zajedno doći: roditelji i sinovi svećenici, odnosno redovnici.

No, jednako srdačnu dobrodošlicu i radost, te zahvalnost zbog dolaska, izričemo Vama, dragi roditelji, čiji sinovi svećenici, odnosno redovnici, nisu mogli doći s Vama, ali Vas to nije

obeshrabrilo niti pokolebalo, nego ste ipak danas ovdje s nama. Hvala Vama, draga naša biološka braćo i sestre, prijatelji i susjedi, te dragi župnici, koji ste ohrabрили i podržali svećeničke roditelje da pođu na susret, ponudili im se da ih dovezete i koji ste zajedno s njima došli na ovaj susret. Svi ste dobro došli!

1.

Hvala svima Vama, braćo svećenici i redovnici, koji ste radi sudjelovanja na ovome susretu doputovali i izdaleka, iz drugih biskupija. Među takvima na osobit način pozdravljam mons. Ivicu Petanjka, biskupa krčkog i njegovog tajnika. Dragi biskupe Ivice, zahvaljujem Vam za dolazak. Rado se sjećam prošlog susreta naših svećeničkih roditelja na kojemu ste sudjelovali s Mamom i sada već pokojnim Tatom. Hvala Vam što ste prihvatili uputiti nam prigodnu riječ homilije na današnjem zajedničkom euharistijskom slavlju.

Jedna zanimljivost: Zgrada do ulice, ovoga studentskog kampusa našega Katoličkog bogoslovnog fakulteta, bila je jedno vrijeme, nakon što nam je bila oduzeta – rodilište (!). Dragi Majko biskupa Ivice, Vi ste Ivicu rodili u tom rodilištu, u toj našoj zgradi i u prostoru gdje naši bogoslovi i budući vjeroučitelji danas slušaju predavanja i polažu ispite. Povedite Ivicu i nas druge da vidimo gdje ste to rodili biskupa Ivicu.

Dio naših roditelja je onemoćao ili je bolestan te nisu mogli doći ili se zbog svojih staračkih potreba i poteškoća nisu usudili doći. Svima im šaljem pozdrav s ovoga našega susreta i danas mislimo na njih.

Tako naš pomoćni biskup mons. Ivan Ćurić ima živa oba roditelja. No, mama je, nažalost, postala vezana uz krevet i nije mogla doći. Zahvaljujem biskupu Ivanu što je ohrabrio Tatu Antu da on dođe sam, bez majke Pavice. Dragi tata Ante, hvala Vam što ste ipak došli, makar ste morali Suprugu ostaviti kod kuće. Pozdravite nam dragu majku Pavicu.

Biskup koadjutor srijemski mons. Fabijan Svalina ima žive oboje roditelja. No, on je trenutno službeno na drugom kraju svijeta – u Australiji. Draga Majko Luco i Tata Mirko, drago nam je što ste se dali nagovoriti i što ste i bez Fabijana ipak danas s nama. Drago mi je što danas imamo još takvih roditelja, čiji su sinovi na službi izvan nadbiskupije, daleko, bolesni, spriječeni i nisu mogli doći, ali ste ipak došli Vi, njihovi dragi roditelji.

I tako, svatko ima svoju specifičnu situaciju. Drago nam je da ste – unatoč svemu – pobijedili poteškoće te unutarnje i izvanjske otpore te da ste danas s nama! S jednom nogom, u invalidskim kolicima, ali ste ipak s nama!

Hvala i svima Vama, koji niste danas ostali kod kuće iako ste ostali sami jer ste nažalost morali sahraniti svoga bračnoga druga... Imamo među nama i svećenike čiji roditelji nisu mogli doći, ali su ipak sudjelovali u pripravi ovoga susreta i danas aktivno sudjeluju u ovome susretu; jednoga mladoga svećenika, koji je s nama iako sigurno negdje u duši krvari jer mu je smrt prerano odnijela oboje roditelja pa su kao utjeha došle sestra, baka i teta. Ispovijedajući ovih dana vjeru u „općinstvo svetih“, mislimo i na roditelje koji su prerano izgubili sinove svećenike, posebno na roditelje pok. vlč. Branimira Mađarca....

Dragi oče nadbiskupe Marine, radost nam je što ste i Vi danas s nama. Šalio sam se i rekao Vam da Vam je, kako su to svojedobno rekli bogoslovi na Nikolinjskoj priredbi, „Sinoda rodila Đuru“ i da Vam je, zato, danas mjesto među nama. No, tu smo toliki Vaši duhovni sinovi, koje ste rodili najprije po svojoj rektorskoj službi, a onda i kao biskup i nadbiskup po svojoj pastirskoj biskupskoj službi. Vas doživljavamo, poštujemo i volimo kao svoga oca i rado Vas - zahvalni - pozdravljamo među nama i jednim aplauzom.

2.

Dragi roditelji, drage majke i očevi! Vi ste nam darovali život i kao roditeljima Vama nije bila teška nikakva žrtva za nas. Upijali smo iskustvo Vaše međusobne ljubavi i Vaše ljubavi prema nama te iskustvo Vaše vjere u Boga, Oca i Stvoritelja, u Isusa Krista i u Duha Svetoga. Podizali

ste nas i odgajali, radovali se svakom našem koraku, molili ste za nas i s nama te nas po sakramentu krsta i drugim sakramentima pridruživali Kristu Gospodinu, uvodili u zajednicu Crkve u našim župama i podržavali u integraciji u naš dragi slavonski i hrvatski društveni ambijent.

Ovaj današnji susret želi biti naš sinovski izraz, pun nježnosti i zahvalnosti Vama, našim očevima i majkama, za dar života i za sve ostalo što ste nam pružali i još uvijek pružate, a osobito za dar vjere u kojoj ste nas odgajali i koju ste nam posredovali. Svaki čovjek ima svoje biološko i duhovno rodoslovlje i svaki je čovjek plod svega onoga i svih onih kojima je bio obdaren te svoga osobnog odnosa prema svemu tome. Vi ste naše korijenje, a mi Vaš izdanak i velikim dijelom i Vaša slika.

Hvala Vam za Vašu podršku i molitvu kojom nas trajno pratite. I Vi ste zajedno s nama proživljavali iskustvo Božjega poziva i njegova zahvata u naše živote. Ne samo da smo se ponekad mi sami hrvali s Bogom koji nas poziva, nego ste se s Božjim pozivom upućenim nama, ponekad još snažnije, hrvali Vi. Ne samo da ste nam posredovali iskustvo vjere, nego Vas je Gospodin - pozvavši nas - pozivao i poziva Vas na dodatni rast u vjeri u njega i u njegovu providnost, na još revniji sakramentalni život te na veći stupanj suodgovornosti u životu naših župnih zajednica.

Budući da imate nas sinove svećenike na nov način čitate vijesti iz života Crkve i iz naših župnih zajednica te komentare o Crkvi i o nama svećenicima. I Vi zajedno s nama proživljavate kako je lijepo biti Gospodinov, kako je lijepo i uzvišeno biti u službi njegove Crkve te kako je lijepo biti majka ili otac jednoga svećenika ili redovnika.

No, živimo u sekulariziranom društvu u kojemu se živi kao da Boga nema. A nekima Bog čak i smeta. A Crkva i mi svećenici još više! Uz ravnodušne, ima i onih koji bi nas - samo da mogu - i „potopili u žici vode“. I tko bolnije i snažnije od Vas naših roditelja suosjeća s nama i tko bolnije proživljava napade na Crkvu i na nas svećenike?! I tko je ponekad još jasniji od nas kad mi svećenici svojom svećeničkom nedosljednošću i mlakošću, ili svojom ljudskom slabošću, dajemo povoda za opravdane kritike naših župljana ili pak za medijske napade i sočno ismijavanje - i nas, i Crkve, i svih vjernika.

Dragi naši roditelji, Vi jako dobro znadete da je puno lakše sklopiti brak, negoli trajno njegovati i produbljivati bračnu ljubav; biti velikodušan u prihvaćanju dara života; ostati vjeran u ljubavi svome bračnom drugu kad dođu poteškoće, razočaranja i napasti; ili trajno velikodušan u samoprijegornom darivanju prema bračnom drugu i djeci ako nema uzvrat niti znakova zahvalnosti. I vi jednako tako, zajedno s nama - Vašim sinovima, znadete da je

puno lakše postati svećenik, negoli trajno ostati dobar, svet i velikodušan župnik ili svećenik i redovnik u nekoj drugoj službi?!

Današnji susret, dragi naši roditelji, želi biti izraz naše zahvalnosti za Vašu trajnu molitvu za nas te za Vaše trajno razumijevanje i za bezinteresnu samoprijegornu ljubav i podršku prema nama. Dok imamo Vas, imamo dom i imamo kome otići. Nitko nas ne može bolje razumjeti niti podržati, negoli Vi i braća svećenici, odnosno redovnici. Hvala Vam dragi roditelji, hvala Vama biološka braća i sestre i hvala Vama draga braćo svećenici i redovnici. Dijelimo radost i nosimo terete jedni drugih.

Hvala od srca Vama, draga braćo svećenici, koji ste na čelu s vlč. Pavom Mikulčićem, rado pripravili i organizirali ovaj susret.

Božja smo kuća, Božja građevina. Blago Kristova spasenja nosimo u glinenim posudama. Neka nas Gospodin sve blagoslovi i neka nas čuva u svojoj svetoj službi i u vjernosti njemu i njegovoj Crkvi. Živjeli!

✠Đuro Hranić